

Voortgangsbericht AMWAHT december 2009

Afgelopen zomer hebben wij u een voortgangsbericht verstuurd over het eerste half jaar van het project AMWAHT; *Allochtone Mantelzorgers Werken Aan Hun Toekomst*. Met dit tweede bericht willen we als Stichting BMP alle betrokkenen en geïnteresseerden vertellen hoe het vanaf de zomer verder is gegaan met het project.

AMWAHT in vogelvlucht

AMWAHT is een landelijk project dat tot doel heeft om allochtone mantelzorgers te activeren om hun positie te versterken en de vele onzichtbare mantelzorgers zichtbaar te maken. Het project is gestart op 1 januari 2009 en duurt drie jaar. Het eerste deel van het project duurt tot juni 2010 en bestaat uit het ontwikkelen en uitvoeren van een opleiding voor allochtone mantelzorgers waarin zij leren om andere allochtone mantelzorgers te activeren en lotgenotengroepen te begeleiden. De opleiding vindt plaats in de steden Amsterdam en Utrecht.

Het tweede deel van het project start in september 2010 en bestaat uit twee praktijkexperimenten in Utrecht en twee in Amsterdam. Tijdens deze experimenten zullen de opgeleide mantelzorgers hun kennis en vaardigheden in de praktijk inzetten. De experimenten vinden plaats in de wijken Overvecht en Kanaleneiland in Utrecht en de stadsdelen Nieuw West en Oost in Amsterdam. Elk experiment kent een programma dat uit meerdere onderdelen bestaat. Die onderdelen worden verzorgd door bestaande instellingen op het gebied van zorg en welzijn. Zij bieden de opgeleide mantelzorgers een stageplek om het geleerde in praktijk te brengen. De AMWAHT-ters zullen bijvoorbeeld lotgenotengroepen begeleiden, kleine empowermentprogramma's uitvoeren, of plaatselijke netwerken van allochtone mantelzorgers opzetten. Nadat deze experimenten zijn afgerond zullen de opgeleide mantelzorgers, als zij dit willen, op basis van een nul-urencontract in dienst komen van de betrokken instellingen.

Vanaf juni 2011 wordt er, in het derde deel, gewerkt aan de overdracht van de kennis die is opgedaan bij het ontwikkelen van de opleiding en het uitvoeren van de praktijkexperimenten en zal de implementatie van de opleiding in andere steden voorbereid worden. Daartoe wordt onder andere een landelijke conferentie georganiseerd.

Bij het project AMWAHT zijn verschillende mensen en partijen betrokken. De opleiding wordt inhoudelijk gedragen door een stuurgroep van elf vrouwen van Turkse, Marokkaanse, Surinaamse en Nederlandse afkomst die allen rijke kennis

en ervaring hebben op het gebied van mantelzorg, de positie van allochtone vrouwen en het ontwikkelen van opleidingen en cursussen. Daarnaast zijn er twee klankbordgroepen bestaande uit vertegenwoordigers van zorg- en welzijnsorganisaties in Amsterdam en Utrecht die betrokken zijn bij de invulling en uitvoering van de praktijkexperimenten. En dan zijn er natuurlijk de deelnemers aan de opleiding.

In dit voortgangsbericht doen we verslag van de periode september tot en met begin december 2009. In deze periode hebben de volgende activiteiten plaats gevonden:

1. De Stuurgroep is twee maal bijeengekomen om te praten over de inhoud van de opleiding.
2. Voorafgaand aan de opleiding zijn er twee kennismakingsbijeenkomsten georganiseerd in Amsterdam en Utrecht.
3. De AMWAHT opleiding is in beide steden op 25 september gestart en vindt iedere vrijdag plaats van 9.30 tot 15.00 uur. Beide groepen bestaan op dit moment uit 18 deelnemers.
4. Beide klankbordgroepen zijn gaandeweg nog wat uitgebreid met nieuwe instellingen en zijn elk één keer bijeengewees.
5. Het project heeft meegedongen naar de Agis zorgverbeteraarsprijs.

1. De stuurgroep

De stuurgroep fungeert als inhoudelijk drager van het project. Tijdens de twee bijeenkomsten van het afgelopen half jaar is vooral gesproken over de inhoud van de opleiding en de verhouding tussen ervaringsleren en kennisoverdracht. Onderwerpen die onder andere aan bod kwamen, zijn:

- De waarde van het vertellen van levensverhalen
- Omgaan met verschillen in religie en cultuur
- Verdeling tussen arbeid, zorg, leren en ontspanning
- De betekenis van feedback geven en krijgen
- Omgaan met vooroordelen
- Omgaan met meningsverschillen en verschillen in interpretatie
- Als allochtoon je weg vinden in een 'witte organisatie'.

Enkele stuurgroepleden hebben als gastdocent opgetreden in de opleidingsgroepen. Irène Gefferie heeft in de Amsterdamse groep over jonge mantelzorgers gesproken. Türkan Boran sprak in Utrecht over cultuurverschillen en diversiteit. Hun optreden was voor de deelnemers een zeer leerrijke ervaring. Niet alleen omdat het onderwerp dat ze behandelen raakte aan hun eigen ervaringen, maar ook omdat de docenten als rolmodel voor de deelnemers fungeren.

2. De opleiding

Het programma

De opleiding bestaat uit drie modules:

1. Lotgenotencontact en het werken met lotgenotengroepen
2. Empowerment en het maken van een empowermentprogramma

3. Het ontwikkelen van plaatselijke netwerken van mantelzorgers en professionals in de zorg.

Het programma van de eerste module is van te voren uitgeschreven. Daarbij is veel gebruik gemaakt van de aanwijzingen en ervaringen van de stuurgroep. Ook de klankbordgroepen hebben hun input geleverd. Binnen de opleiding wordt langs twee principes gewerkt.

1. De opleidingsgroepen fungeren zelf als lotgenotengroepen;
2. De deelnemers leren hoe ze andere lotgenotengroepen kunnen begeleiden.

In alle modules wordt gewerkt met een combinatie van ervaringsleren (methodieken zelf uitproberen) en kennisoverdracht. Daarnaast is er veel aandacht voor de vaardigheden van de deelnemers. Met hen wordt op individuele basis, gekeken welke competenties zij hebben en welke zij nog willen verwerven. Zij houden daartoe zelf een portfolio bij.

Iedere opleidingsdag staat in het kader van een bepaald thema. Deelnemers kunnen zelf ook onderwerpen en thema's aandragen.

Voorbeelden van thema's zijn:

- De functie van levensverhalen
- Het doel van lotgenotengroepen
- Omgaan met schaamte, schuldgevoelens en groepsdruk
- Het stellen van je eigen grenzen (nee leren zeggen)
- Het vinden van balans tussen zorgen werken, leren en ontspanning
- Je sociale omgeving in kaart brengen
- Omgaan met cultuurverschillen en diversiteit

Betrokken deelnemers

Beide groepen bestaan uit vrouwen van Turkse, Marokkaanse en Surinaamse afkomst. In Amsterdam doet een vrouw uit voormalig Joegoslavië mee. De opleiding in Utrecht wordt gegeven door Sanne van Osnabrugge en Saskia Moerbeek, die in Amsterdam door Frank von Meijenfeldt en Jentien Keijzer. De leeftijden van de deelnemers lopen uiteen van 28 tot 61. Hun mantelzorgtaken zijn erg divers. Ook verschillen zij in culturele achtergronden, levensovertuiging en persoonlijke geschiedenis (Er zijn bijvoorbeeld Turkse deelnemers die van het platteland afkomstig zijn en vrouwen uit Istanbul). Soms geven deze verschillen aanleiding tot misverstanden, maar over het geheel genomen zijn de vrouwen in beide groepen enorm betrokken bij elkaar. Ze vertellen in alle openheid over zichzelf en over wat zij mee hebben gemaakt in hun leven. Alle deelnemers komen zeer trouw naar de opleiding en geven aan dat het meedoen voor hen een enorme betekenis heeft. Niet alleen vanwege het perspectief op werk en deelname aan de samenleving, maar ook omdat ze, vaak voor het eerst, hun verhaal kwijt kunnen. De verhalen die de vrouwen vertellen zijn soms intens verdrietig. Van sommige deelnemers vraag je je af hoe ze het volhouden om zo te leven, 24-uur per dag zorgen en nooit een moment voor jezelf. Maar er zijn ook veel prachtige momenten waarop de onderlinge steun van grote betekenis is en waarin veel gelachen en soms ook gezongen wordt.

Een greep uit de oefeningen

In de opleiding wordt gewerkt met oefeningen die de deelnemers later zelf ook met groepen kunnen uitvoeren. Aan het einde van iedere module krijgen zij een zogenaamde methodenwaaier, waarop alle oefeningen nog eens kort worden

samengevat. De oefeningen uit de eerste module zijn samen te vatten in drie categorieën:

1. kennismakings- en losmaakoefeningen
2. bewustwordingsoefeningen
3. rollenspellen

Tijdens de eerste bijeenkomst hebben de deelnemers aan de hand van hun sleutelbos verteld tot welke deuren zij toegang hebben. Ze vertelden elkaar persoonlijke verhalen over de thuissituatie, over hun levensloop en over hun familieleden. Er wordt ook veel gewerkt met teken- en schilderopdrachten. Zo tekenden zij elkaars lichaamsomtrek op rollen behang en gaven zij op deze tekening aan, hoe zij met verschillende zintuigen en lichaamsdelen leren. Onder leiding van een beeldend kunstenaar hebben zij hun verleden en hun identiteit uitgebeeld in een schilderij. Door middel van rollenspellen hebben de vrouwen geoefend met het leiding geven aan een groep en het onderkennen van de verschillende rollen en posities die mensen in een groep innemen.

* *
*

Enkele indrukken van Sanne van Osnabrugge uit de Utrechtse groep

De eerste opleidingsdagen waren heel spannend. De deelnemers kenden elkaar nog niet, terwijl ze snel naar het niveau gingen waarbij persoonlijke en emotionele levensverhalen aan elkaar werden verteld. Sommigen reageerden uitbundig op verhalen van anderen. Andere deelnemers waren in het begin juist heel stil en zijn zich gaande weg vertrouwd gaan voelen. Nu voelt iedereen zich vrij zijn zegje te doen. Iedereen is anders en heeft op zijn eigen wijze een bijdrage aan het geheel, en naar andere groepsleden.

Wanneer mensen elkaar niet kennen spelen stereotypen een grotere rol in hoe ze elkaar zien. Hieruit voortkomende misvattingen hebben in de derde week tot een heftige botsing in de groep geleid. Tijdens de kennismakingsbijeenkomst is er een korte maar felle woordenwisseling geweest over de vraag welke plek het geloof heeft in het leven van de mens. Deze discussie werd toen niet echt opgelost. Daarna sluimerde deze tegenstelling in opvattingen als een kleine veenbrand door. Er ontstond wrijving tussen bepaalde personen. Aanvankelijk dachten de groepsleden dat de discussie over godsdienst uit de eerste bijeenkomst, hierbij een belangrijke rol speelde. Toen de discussie hierover eenmaal was losgebarsten, bleek de spanning ergens anders te liggen. Het gesprek ging over de vraag hoe je, verbaal en non-verbaal, op elkaar reageert. Het probleem lag niet bij de ideeën over de plek van het geloof, maar ging over de manier waarop de deelnemers tot elkaar spreken, over hoe ze de reactie van een ander ervaren en over de vraag waarom iemand reageert zoals ze reageert.

Deze discussie werd op een waardige manier gevoerd. Als docenten hebben we dit conflict aangegrepen om te laten zien dat dit soort processen in elke groep plaatsvinden. Als de deelnemers later zelf voor een groep staan zijn ze hier dus op voorbereid. Nadat het conflict was uitgesproken bleek de groep hechter dan ooit.

De AMWAHT deelnemers zijn mantelzorgers met een grote zorgtaak. Hun familie neemt het vaak als vanzelfsprekend dat zij die zorgtaken dragen, dit maakt het extra belastend. Het uitvoeren van deze zorgtaken is niet alleen een plicht die zij uit liefde voor hun familie uitvoeren, het is bij sommigen ook een emotionele en psychische last geworden. Het bewaken van de eigen grenzen is in de groep vaak onderwerp van gesprek. De impact van deze gesprekken, opdrachten en

oefeningen is groot. Meerdere deelnemers hebben aangegeven door deze bewustwording van de eigen grenzen, thuis meer voor zichzelf op te komen. Dit heeft voor sommige deelnemers grote consequenties gehad. Een vrouw is minder gaan werken, om zo meer tijd voor zichzelf en voor haar man vrij te maken, een ander is haar tijd die ze inzet voor haar moeder gaan bewaken en laat haar familieleden taken van haar overnemen.

De eenheid in de groep is zo groot, dat de deelnemers hun eigen levenservaring en kracht inzetten om anderen verder te helpen. Zo heeft een vrouw moeite om emoties toe te laten, van zichzelf en dus ook van haar omgeving. Dit heeft consequenties voor haar functioneren en relatie. Zij wil dat veranderen. Dit is opgemerkt en zij ontvangt regelmatig adviezen waarmee zij meer in contact kan komen met haar eigen gevoel. Een andere deelnemer is er achter gekomen dat haar kracht zit in de individuele coaching. Zij is zo bezig met haar eigen ontwikkeling, dat ze weer gedichten schrijft en een kladblok naast haar bed heeft liggen, om de nieuwste ingevingen te kunnen noteren. Vanuit de groep kwam de wens om aandacht te geven aan de angsten die ze met zich meedragen. Hieraan is middels een schrijfofdracht en een intens groepsgesprek aandacht geschonken. Verschillende deelnemers hebben elkaar ondersteuning aangeboden.

Als docenten ervaren wij de bijeenkomsten als warme en leerzame momenten. Elke week is er wel wat lekkers te eten. De een neemt chocolade mee, de ander bakt een cake of heeft koekjes gekocht. De sfeer is intiem, veel deelnemers geven aan de hele week naar de vrijdag uit te kijken. En wij doen dat stiekem ook.

* *
*

Enkele indrukken van Jentien Keijzer uit de Amsterdamse groep

Na afloop van de eerste dag bespraken we met de groep hoe zij de dag hadden ervaren. "Omschrijf eens in één woord wat je hebt gevoeld vandaag", vroegen we hen. Er werden woorden opgeschreven als 'herkenning', 'openheid', 'vertrouwen', 'veiligheid', 'verdriet' maar ook 'blijdschap'. De gevoelens die de vrouwen deze dag hadden ervaren, kenmerken nog steeds de aard en de sfeer in de Amsterdamse groep. Met veel aandacht en begrip luisteren ze naar elkaar, laten elkaar in alle openheid hun kwetsbaarheden zien maar weten elkaar ook steeds weer te bemoedigen en te adviseren.

Het begon allemaal wat aftastend; wat vertel je wel en niet en hoe reageren we op elkaar. Sommige deelnemers gaven heel eerlijk toe dat zij bepaalde verhalen liever op een later moment wilden delen. Maar na een aantal bijeenkomsten waren de vrouwen het er over eens en werd er letterlijk uitgesproken: "We zijn allemaal totaal verschillend maar volgens mij respecteren we elkaar gewoon helemaal zoals we zijn! "

Ondanks dit uitgangspunt, beginnen de discussies langzamerhand wat feller te worden en kan het ook af en toe botsen. Zo deed het behoorlijk wat stof opwaaien toen een van de Surinaamse vrouwen haar idee uitsprak dat de moslima's mét hoofddoek traditioneler en meer gelovig waren dan zij die geen hoofddoek droegen.

Maar de vrouwen houden elkaar steeds meer een spiegel voor en corrigeren elkaar wanneer er vooroordelen of foute interpretaties zijn. Ook reflecteren ze heel openlijk over hun eigen functioneren en hun rol in de groep. Een deelnemer vroeg de groep letterlijk haar te helpen om zachtaardiger te leren communiceren en zich minder dominant op te stellen. Een ander vroeg juist meer ruimte omdat ze merkte dat ze veel dingen die ze wilde zeggen voor zich hield.

Het is bijzonder om te zien wat AMWAHT persoonlijk met de vrouwen doet. Voor

sommigen is het een waar omslagpunt in hun leven waarbij zij voor het eerst iets voor zichzelf doen, iets waar zij persoonlijk voor kiezen. Anderen vertellen voor de eerste keer in hun leven hun eigen verhaal of geven voor het eerst hun zorgtaak een dag per week uit handen.

Ook gebeurt het dat een deelnemer ineens beseft waar haar werkelijke ambitie ligt. Bij deze Turkse vrouw, die na de tweede bijeenkomst eigenlijk wilde stoppen met de opleiding- riep een film over jonge mantelzorgers zoveel emotie en herkenning op vanuit haar eigen jeugd, dat zij het sindsdien als haar taak en roeping ziet om zich in te zetten voor jonge, overbelaste mantelzorgers. Een Surinaamse deelnemer merkt dat ze het zo leuk vindt om weer te leren, dat zij haar oude studieboeken van de plank heeft gepakt. Zij verdiept zich nu, na twintig jaar, weer in de psychologie. Tot de verbazing van een Marokkaanse deelnemer kwam er een onvermoed talent naar boven tijdens het schilderen onder leiding van een kunstenares. Dit heeft ertoe geleid dat zij een schildercursus gaat volgen. Weer een ander is fanatiek bezig met schrijven en dichten en geeft op deze manier wekelijks haar indrukken van de opleidingsdagen aan de groep weer. Wat ze allen gemeen hebben, en wat al in de zomer bij de kennismakingsgesprekken heel duidelijk werd, ze willen iets voor anderen betekenen. Ze willen hun eigen mantelzorgervaring inzetten en leren hoe zij anderen kunnen begeleiden en ondersteunen.

Het is bemoedigend en motiverend om de groep zo enthousiast en leergierig te zien. Ook voor ons als docenten is het een leerzaam avontuur, waarbij we de deelnemers betrekken in onze overwegingen en keuzes in de oefeningen. We vragen hen regelmatig wat zij van de oefeningen vinden, of ze suggesties en ideeën hebben hoe het anders kan en welke thema's zij zelf aan bod willen laten komen. We gebruiken de input die de vrouwen zelf geven tijdens de bijeenkomsten om het programma van de opleiding verder te ontwikkelen.

* *
*

Individuele gesprekken

Ter afsluiting van de eerste module is met iedere deelnemer van de AMWAHT opleiding een individueel gesprek gevoerd. Daarin kwamen hun indrukken en ervaringen tot nu toe, hun rol in de groep, hun competenties en de vraag wat ze graag nog willen leren aan de orde.

Tijdens de individuele gesprekken vertelden de deelnemers soms verhalen die ze in de groep nog niet verteld hadden. Een aantal heeft al een duidelijk idee wat ze na de opleiding willen gaan doen. Dit loopt uiteen van het begeleiden van jonge mantelzorgers, het opzetten van lotgenotengroepen van mantelzorgers die mensen met een specifieke aandoening verzorgen, tot het opzetten van lotgenotengroepen in Suriname. De gesprekken leveren veel stof op voor de tweede module.

3. De klankbordgroepen

De klankbordgroepen, bestaan uit vertegenwoordigers van plaatselijke instellingen op het gebied van zorg en welzijn en van de betrokken gemeentes en stadsdelen. In Utrecht nemen AxionContinu, Alleato, Vilans, CumulusWelzijn, Handjehelpen, het 3-generatiecentrum, GG&GD, Steunpunt GGZ en Steunpunt Mantelzorg aan de klankbordgroep deel. De afgelopen periode is ook de stichting Alzheimer toegetreden tot deze groep.

In Amsterdam bestaat de groep uit de stadsdelen Oost-Watergraafsmeer, Osdorp Slotervaart en Zeeburg, Mezzo Noord Holland, Stichting Sriebie Wiekie,

Assadaaka, de Vrijwilligersacademie, Cordaan, Arkin, Markant, Civic Zeeburg, Dynamo, Sezo en Forum. Daar is het OLVG expertisecentrum CVA aan toegevoegd.

Tijdens de bijeenkomsten van beide groepen stonden drie hoofdonderwerpen op de agenda:

- Impressies uit de opleiding
- Nadere kennismaking tussen de deelnemers en de instellingen
- Invulling van de praktijkexperimenten.

Klankbordgroep Utrecht

In Utrecht waren tijdens de bijeenkomst van 27 oktober 2009 slechts enkele deelnemers aanwezig. Dit leidde even tot schrik. De instellingen zouden toch niet afhaken? Uit nadere gesprekken met de betrokken personen bleek dit absoluut niet het geval te zijn. Hun afwezigheid had te maken met een combinatie van ziekte en overvolle agenda's.

De aanwezige leden waren onder de indruk van de filmische impressie van de opleiding die vertoond werd. De groep maakte een vrolijke en hechte indruk. Wel werd er geïnformeerd naar het leerproces van de deelnemers.

Tijdens de bijeenkomst zijn de volgende aandachtspunten aan de orde geweest:

1. De vorm waarin de deelnemers en de instellingen nader kennis kunnen maken met elkaar. Gekozen is voor een afzonderlijk traject per instelling. Dit kan bestaan uit een excursie naar de instelling, of een gastdocentschap van een of twee vertegenwoordigers van de instelling.
2. De wensen en behoeften van de instellingen wat betreft de inzet van de AMWAHT-ters. Welk soort activiteiten past bij welke instelling? Hebben de instellingen behoefte aan het begeleiden van lotgenotengroepen van mantelzorgers en wat voor soort groepen gaat het dan om? Gemengde groepen, of juist aparte Marokkaanse, en Turkse groepen? Of ligt het accent vooral op netwerkontwikkeling of empowerment? Ter plekke werden al enkele mogelijkheden aangeduid. In Verpleeghuis Albert van Koningsbrugge (AxionContinu) is men bezig een mediterraan theehuis op te zetten, dat ook een functie voor de wijk moet krijgen. Hierbij kan men zeker hulp van AMWAHT-ters gebruiken. Het Steunpunt Mantelzorg krijgt zoveel verzoeken om ondersteuning vanuit met name Marokkaanse hoek, dat men het nauwelijks aankan. Lotgenotengroepen kunnen hierbij soelaas bieden. Ook wil men graag meer Turkse mantelzorgers bereiken.

De overige leden van de klankbordgroep zullen de vraag de komende tijd binnen hun organisaties bespreken. Vanuit Stichting BMP zullen de contacten met de afzonderlijke instellingen geïntensiveerd worden.

De Klankbordgroep Utrecht vindt het verder belangrijk dat de deelnemers inzicht hebben in de werking van de arbeidsmarkt en dat ze weten dat bijvoorbeeld het doen van vrijwilligerswerk mensen beter toerust, maar dat een maand vrijwilligerswerk verrichten niet automatisch tot een baan leidt.

De leden van de groep willen wel graag meedoen aan een gezamenlijk praktijkexperiment, maar zijn huiverig voor het vele overleg dat hiermee samen kan hangen. De laatste jaren is al eindeloos overlegd op wijkniveau, zonder dat dit tot tastbare resultaten leidt. Vanuit de stichting BMP is toegezegd dat hiervoor gewaakt zal worden.

Klankbordgroep Amsterdam

De opkomst in Amsterdam bij de bijeenkomst van 29 oktober was relatief groot. Ook hier wekte het filmpje met impressies uit de opleiding veel enthousiasme. Bespreking van de vraag op welke manier de instellingen kennis kunnen maken met de AMWAHT-ters leidde in eerste instantie tot weinig reacties. Voor sommige instellingen is het onderwerp allochtone mantelzorgers nog tamelijk nieuw. Zij kennen weinig of geen verhalen uit de praktijk. Anderen hebben wel al veel ervaring met allochtone mantelzorgers doordat ze speciale projecten met en voor hen uitvoeren, zoals Civic Zeeburg dat een project voor jonge mantelzorgers heeft. Uiteindelijk is voorgesteld om een gezamenlijke middag te organiseren waarop deelnemers en instellingen elkaar kunnen ontmoeten. Daarnaast zullen enkele vertegenwoordigers van instellingen optreden als gastdocent in de opleiding in Amsterdam. Anne-Rose Abendanon van Cordaan heeft hiervoor de aftrap gegeven in de Amsterdamse groep, waar ze met de vrouwen sprak over diversiteitvraagstukken en vooroordelen.

De vraag waar de instellingen aan denken als het gaat om de programma's voor de wijkexperimenten gaf veel stof tot nadenken. Sommige klankbordgroepleden begonnen direct op te noemen voor wat voor soort groepen ze de AMWAHT-ters willen inschakelen. Anderen waren nog meer zoekend. Een vraag die gesteld werd is of AMWAHT-ters ook voorlichting kunnen geven. Hier worden ze niet echt voor opgeleid. Maar ze leren natuurlijk wel om voor een groep te staan. Als de deelnemers het zelf leuk vinden, is de inschatting, kunnen ze met een extra training, zeker ook voorlichting geven over onderwerpen die direct met mantelzorg te maken hebben. De vertegenwoordiger van Forum gaf aan dat deze instelling een landelijk onderzoek naar allochtone mantelzorgers gaat uitvoeren en dat men hoopt samen te kunnen werken met de betrokkenen bij AMWAHT. De Amsterdamse instellingen zullen zich de komende tijd voorbereiden op de praktijkexperimenten door concrete programma's te bedenken waar de deelnemers aan de opleiding op ingezet kunnen worden. Op basis van deze ideeën wordt gekeken welke deelnemer aan welke instelling gekoppeld kan worden en wat dit aan over-all programma voor de wijkexperimenten oplevert. Het is de verwachting dat de deelnemers ook zelf met ideeën zullen komen op welke wijze en wij welke organisatie zij het geleerde in praktijk willen brengen. In de periode januari tot en met mei wordt intensief onderzocht hoe de matches tussen instellingen, cursisten en programma's te maken zijn.

4. AGIS zorgverbeteraarsprijs 2009

Eind oktober werd bekend dat het AMWAHT project genomineerd was voor de Agis Zorgverbeteraarsprijs 2009. Een jury heeft het project samen met vier andere projecten voorgedragen. Bezoekers van de 'Dag van de mantelzorgers' in Utrecht mochten stemmen. Ter voorbereiding werd een filmpje gemaakt waarin alle genomineerden zich konden presenteren. Op de dag zelf hebben deelnemers aan de opleiding meegeholpen om, als een professioneel campagneteam, de speciale AMWAHT flyer uit te delen.

De vreugde was groot toen aan het eind van de dag bleek dat AMWAHT gewonnen had. Het geldbedrag van 25.000 euro zal gebruikt worden om materiaal te maken voor de praktijkexperimenten en voor de overdracht en implementatie van AMWAHT op de lange termijn op verschillende plaatsen in Nederland.

5. En verder.....

Zoals we in het vorige voortgangsbericht al schreven, is het ook voor ons een leuk en spannend avontuur. We gaan met enthousiasme verder met het tweede gedeelte van de opleiding die in het teken van empowerment staat. In dit gedeelte zullen de deelnemers leren om:

- Hun eigen kracht (en zwaktes) te onderkennen
- Hun eigen leerdoelen en ambities te formuleren
- Groepsbijeenkomsten te leiden

Daarnaast zullen we ons richten op het inhoudelijke en praktisch voorbereiden van de praktijkexperimenten. Hierbij is het maken van een juiste match tussen deelnemers en instellingen, de grootste uitdaging.

We worden nu al regelmatig benaderd met de vraag of mensen van de AMWAHT opleiding aan bepaalde projecten kunnen meewerken. Hoe verleidelijk dit ook is, de afspraak is dat de mantelzorgers die de opleiding doen deze eerst afmaken voordat ze ergens als groepsbegeleider aan de slag gaan. (Natuurlijk zijn er voor de mensen die dat kunnen, wel combinaties mogelijk van én de opleiding volgen én bepaald (vrijwilligers)werk verrichten).

Gezamenlijk dag voor alle betrokkenen

Op vrijdag 21 mei 2010 staat er een gezamenlijke dag voor alle betrokkenen bij het project gepland. Vraag is om deze dag al vast in uw agenda te noteren!

Voorafgaand hieraan vindt er in februari een gezamenlijk weekend plaats voor alle deelnemers aan de opleiding. De Amsterdamse en Utrechtse AMWAHT-ters zullen elkaar dan voor het eerst ontmoeten. Het programma van dit weekend, dat samen met Mezzo is georganiseerd bestaat uit ontmoeting, empowerment oefeningen, muziek, dans en werken aan materialen voor de gezamenlijke dag op 21 mei en voor de praktijkexperimenten.

Tot zover ons tweede voortgangsbericht.

Mocht u willen reageren op dit bericht wees dan van harte uitgenodigd ons te mailen info@stichtingbmp.nl

Wij wensen u fijne feestdagen en een voorspoedig 2010!

Het AMWAHT team
Saskia Moerbeek
Frank von Meijenfeldt
Sanne van Osnabrugge
Jentien Keijzer